

Asia: VN/4813/2026

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi tuloverolain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Viite: Lausuntopyynnön diaarinumero VN/4813/2026

LAUSUNTO HE-LUONNOKSESTA LAIKSI TULOVEROLAIN MUUTTAMISESTA (TVL 9 A §) – TOSIASIALLISEN JOHTOPAIKAN SYNTYMINEN RAHASTOTOIMINNASSA

Pääomasijoittajat ry kiittää mahdollisuudesta lausua luonnoksesta hallituksen esitykseksi tuloverolain muuttamisesta ja esittää lausuntonaan seuraavaa.

Hallituksen esitysluonnoksessa ehdotetaan tuloverolain ("TVL") muuttamista siten, että yhteisöjen yleisen verovelvollisuuden syntymistä tosiasiallisen johtopaikan perusteella täsmennetään rahastotoiminnan osalta. Muutoksella ei ole tarkoitus laajentaa tai kaventaa ulkomaisten rahastojen verovelvollisuutta pääsääntöön verrattuna, vaan sen tarkoitus on lisätä oikeusvarmuutta selventämällä nykyisen tosiasiallista johtopaikkaa koskevan säännöksen soveltamista rahastorakenteissa.

Pääomasijoittajat ry pitää sääntelyn tavoitetta kannatettavana. Ulkomaiset rahastot eivät ole tosiasiallista johtopaikkaa koskevan sääntelyn tarkoitettu kohde ja sääntelyn tarkoituksena on rajata rahastot tosiasiallisen johtopaikan sääntelyn ulkopuolelle. Rahastojen rajaaminen tosiasiallista johtopaikkaa koskevan sääntelyn ulkopuolelle on välttämätöntä rahastotoimialan oikeusvarmuuden, liiketoiminnan ja Suomen kilpailukyvyn turvaamiseksi. On keskeisen tärkeää, että nykyinen oikeustila selvennettäisiin pysyvällä ratkaisulla. Ehdotettua sääntelyä on kuitenkin selkeytettävä ja perusteluja laajennettava, jotta oikeusvarmuuden periaate ja sääntelyn tavoite ainoastaan selkeyttää oikeustilaa tosiasiallisesti toteutuvat.

Pääomasijoittajat ry:n käsityksen mukaan sääntelyn tavoite voitaisiin toteuttaa selkeämmällä ja huomattavasti yksinkertaisemmalla ratkaisulla siten, että nyt ehdotettujen kriteerien sijasta rahastoyhtiöltä edellytettäisiin riippumattomuutta rahastosta ja sen sijoittajista. Lisäksi rahastoyhtiöltä voitaisiin edellyttää toimiluvan alaista tai rekisteröityä toimintaa.

Pääomasijoittajat ry esittää seuraavat huomiot, jotka tulisi ottaa huomioon lainvalmistelussa.

1 SÄÄNTELYN TARKKARAJAISUUS JA RAHASTOPOIKKEUKSEN TARKOITUS

Lain on arvioitu lisäävän rahastoliiketoiminnan oikeusvarmuutta. Sääntelyn keskeisimpänä tavoitteena on oikeustilan selventäminen ilman aineellisia muutoksia. Tähän nähden pidämme HE-luonnoksen yksityiskohtaisia perusteluja huomattavan suppeina. Ehdotettu sääntely sisältää useita tulkinnanvaraisia käsitteitä ja edellytyksiä, kuten "tavanomainen liiketoiminta", "markkinaehtoinen korvaus" ja "riippumattomuus", joiden soveltamisala jää epäselväksi.

Oikeusvarmuuden periaatteen toteutuminen edellyttää, että lainsäädäntö on riittävän selkeää ja ennakoitavaa sekä että sen esityöt tarjoavat riittävän ohjeistuksen säännöksen soveltamiseksi. Nyt ehdotetun kaltaisessa tilanteessa, jossa sääntelyn nimenomaisena tarkoituksena on selventää oikeustilaa, puutteelliset perustelut voivat johtaa lisääntyneeseen tulkintaepävarmuuteen.

Varoittavana esimerkkinä mainitsemme TVL 20 a §:n, joka säädettiin vuonna 2020 tarkoituksella selventää ulkomaisten rahastojen tulovero kohtelua ilman aineellisia muutoksia. Tästä huolimatta säännöksen soveltamiseen on liittynyt vuosia kestänyt tulkintaepävarmuus, joka on johtanut merkittävään määrään veroriitoja, joista osa on edennyt Euroopan unionin tuomioistuimeen asti. Epäselvyys on aiheuttanut toimijoille huomattavia kustannuksia, hallinnollista taakkaa sekä heikentänyt Suomen kilpailukykyä ja houkuttelevuutta ulkomaisten rahastojen sijoituskohteena.

Lain esitöissä tulisi avata huomattavasti laajemmin rahastopoikkeuksen tausta ja tarkoitus sekä se, miten ehdotettu säännös ja sen sisältämät edellytykset täyttävät sääntelyn tarkoitusta. Erityisesti esitöissä tulisi selkeästi todeta, että:

- Ulkomaiset rahastot eivät ole tosiasiallista johtopaikkaa koskevan sääntelyn tarkoitettu kohde;
- Suomen kansallisen rahastojen verotusta koskevan sääntelyn lähtökohtana on, että kotimaisia rahastoja ei veroteta niiden saamista tuotoista vaan verotus tapahtuu sijoittajan tasolla. Mikäli rahastoja verotettaisiin niiden toiminnasta, olisivat ne huonommassa asemassa suhteessa esimerkiksi suoraan osakesijoittamiseen (kaksinkertaisen verotuksen riski); ja

- Rahastojen hallinnointi voidaan järjestää usealla eri tavalla ja rajojen ylittävä hallinnointi on nimenomaisesti mahdollistettu EU-direktiiveillä (UCITS- ja AIFM-direktiivit). Sääntelyssä on keskeistä varmistaa, että nyt ehdotettu sääntely ei vaaranna rahastoalan normaalia liiketoimintaa ja kilpailukykyä Suomessa.

Jos johtopaikkasääntelyä sovelletaan jatkossa lain tulkinnanvaraisuudesta tai sen soveltamisedellytysten epäselvyyksistä johtuen ulkomaisiin rahastoihin, näiden rahastojen hallinnointi ja johtaminen tullaan siirtämään pois Suomesta. Samalla riskinä on myös suomalaisten rahastojen hallinnoinnin siirtyminen pois Suomesta. Mikäli sääntely on epäselvää, rahastoyhtiöt saattavat aloittaa toimintansa uudelleenorganisoinnin riskien minimoimiseksi ajoissa (huomioiden toiminnan luvanvaraisuus) sen sijaan, että ne jatkavat toimintaansa epävarmassa tilanteessa. Riskinä on, että tulkinnanvarainen sääntely lamaannuttaa markkinat niiden rahastojen osalta, joiden verostatus on jollakin perusteella epäselvä tai tulkinnanvarainen.

2 KATEGORINEN RAHASTOPOIKKEUS

Pääomasijoittajat ry:n käsityksen mukaan EU:n valtioneuvoston sääntelystä huolimatta pysyviä rahastopoikkeuksia johtopaikkasääntelyyn on jo muun muassa Irlannissa ja Luxemburgissa, jotka ovat EU:n suuria rahastokeskittymiä. Pääomasijoittajat ry:n käsityksen mukaan yksiselitteisempi pysyvä rahastopoikkeus voisi siis olla mahdollinen ja huomattavasti vähemmän tulkinnanvarainen nyt ehdotettuun sääntelyyn verrattuna. Kuten edellä on todettu, rahastojen hallinnointi voidaan järjestää usealla eri tavalla ja rajojen ylittävä hallinnointi on nimenomaisesti mahdollistettu EU-direktiiveillä (UCITS- ja AIFM-direktiivit). Pääomasijoittajat ry pyytää, että pysyvän rahastopoikkeuksen säätämisedellytyksiä selvitetään edelleen. Mikäli pysyvä rahastopoikkeus ei ole mahdollinen, Pääomasijoittajat ry pyytää, että lain esitöihin lisätään esteen aiheuttavista valtioneuvoston päätöksistä tarkempi selvitys.

Mikäli hallituksen esitysluonnoksessa todetusti kategorista rahastopoikkeusta ei voida valtioneuvoston päätöksellä huomioiden säätää, nyt ehdotettu kriteeripohjainen malli on suositeltavampi vaihtoehto kuin vaihtoehtoinen malli, jossa erityyppisten rahastojen toimintaa kuvattaisiin yksityiskohtaisesti. HE-luonnoksessa todetusti tällainen ratkaisu edustaisi Suomen oikeusjärjestykselle epätyypillistä kasuistista lähestymistapaa ja voisi johtaa useisiin tulkinnanvaraisiin tilanteisiin koskien rahastojen klassifiointia Suomen verotuksessa.

3 SOVELTAMISALAN RAJAAMINEN TVL 3 §:N MUKAISIIN YHTEISÖIHIN

TVL 9 §:n 8 momentti koskee nimenomaan ulkomaisia yhteisöjä, joten myös ehdotettu uusi TVL 9 a § koskisi vastaavasti vain rahastoja, jotka ovat TVL 3 §:ssä tarkoitettuja yhteisöjä.

Ulkomaisten rahastojen verotuksellinen rinnasteisuusarviointi on usein tulkinnanvaraista. Käytännössä ennen nyt ehdotetun TVL 9 a §:n soveltamista verotuksessa on arvioitava, rinnastuuko verovelvollinen TVL 3 §:ssä tarkoitettuun yhteisöön vai TVL 4 §:ssä tarkoitettuun yhtymään. Suomen kansallisessa verotuskäytännössä esimerkiksi luxemburgilainen SCSp-muotoinen rahasto on oikeuskäytännössä rinnastettu joko kommandiittiyhtiöön (yhtymä) tai erikoissijoitusrahastoon (yhteisö). Pelkästään ehdotetun TVL 9 a §:n edellytysten arviointi on tulkinnallista, mutta tosiasiasa verovelvollisilta edellytettäisiin lisäksi ensin erillistä arviointia siitä, rinnastuvatko ne verotuksessa yhteisöön vai yhtymään. Mikäli rinnasteisuus on epäselvää, on kyseisen rahaston verokohtelu epävarmaa jo ennen kuin ehdotetun TVL 9 a §:n edellytyksiä voidaan edes varsinaisesti arvioida.

Pääomasijoittajat ry esittää, että lain esitöissä tulisi avata rinnasteisuusarvioinnin suhdetta ehdotettuun sääntelyyn sekä tarjota käytännön esimerkkejä siitä, miten tyyppisiä ulkomaisia rahastorakenteita arvioidaan.

4 KOLMEN RIIPPUMATTOMAN RAHASTON VAATIMUS

4.1 Yleistä

Ehdotetun säännöksen 1 momentin 1 kohdan mukaan rahastoyhtiön edellytetään harjoittavan itsenäistä rahastoyhtiötoimintaa toimimalla rahastoyhtiönä vähintään kolmelle riippumattomalle rahastolle tai alarahastolle, jolloin myös sateenvarjorahaston eriytetty alarahasto katsottaisiin omaksi rahastokseen.

Ehdotuksessa ei täsmennetä, miksi edellytys on asetettu nimenomaan kolmeen rahastoon. Näkemyksemme mukaan myös sellainen rahastoyhtiö, joka toimii rahastoyhtiönä alle kolmelle rahastolle, voi täyttää sääntelyn tarkoituksen ja toimia täysin itsenäisesti markkinaehtoisesti. Lisäksi kolmen rahaston lukumäärään sidottuun edellytykseen liittyy erityisesti seuraavat ongelmakohdat. Sääntelyssä tulisi täsmentää selkeästi, miten kolmen riippumattoman rahaston edellytystä arvioidaan alla olevissa tilanteissa:

1) Uudet perustamisvaiheessa olevat rahastoyhtiöt

Uudet, perustamisvaiheessa olevat rahastoyhtiöt eivät välttämättä täytä kolmen riippumattoman rahaston edellytystä, vaikka rahastoyhtiö olisi luonteeltaan täysin itsenäinen ja markkinaehtoisesti toimiva.

2) Hallinnoitavien rahastojen lukumäärän väliaikainen lasku

Rahastoyhtiön hoidossa olevien rahastojen lukumäärä voi väliaikaisesti laskea alle kolmen rahastojen päättyessä tai niiden ollessa likvidaatiovaiheessa. Rahastojen lukumäärä voi laskea alle kolmen myös tilanteessa, jossa rahastoyhtiön toimintaa lopetetaan. Kolmen rahaston vaatimus johtaisi tällaisessa tilanteessa siihen, että viimeisistä rahastoista tulisi yleisesti verovelvollisia Suomessa, mikä ei nähdäksemme ole sääntelyn tarkoituksena ja johtaisi kohtuuttomaan lopputulokseen.

3) Rahastosopimukset saattavat mahdollistaa rahastoyhtiön vaihdon

Rahastosopimukset saattavat mahdollistaa myös rahastoyhtiön vaihdon tietyissä olosuhteissa sijoittajien enemmistön päätöksellä, mistä johtuen hallinnoitavien rahastojen määrä ei ole rahastoyhtiön täydellisessä kontrollissa. Tällaisesta syystä johtuva yleinen verovelvollisuus ei nähdäksemme ole sääntelyn tarkoituksena.

4.2 Konsernirakenteen huomioiminen

Ehdotettu sääntely perustuu rahastoyhtiökohtaiseen arviointiin. Tämä voi johtaa ongelmalliseen tilanteeseen esimerkiksi yrityskaupan tai liiketoiminnan uudelleenjärjestelyn seurauksena, jolloin rahastotoimintaa harjoittava toimija voi toimia väliaikaisesti kahden eri toimiluvan kanssa siten, että yksittäisellä rahastoyhtiöllä voi olla alle kolme rahastoa hallinnoitavana, vaikka koko konsernilla niitä olisi hyvinkin paljon. Sääntelyssä tulisi täsmentää, otetaanko konserninäkökulma huomioon edellytyksiä arvioitaessa.

4.3 Yhtymämuotoisten rahastojen huomioiminen

Ehdotettu sääntely soveltuisi vain rahastoihin, jotka ovat TVL 3 §:ssä tarkoitettuja yhteisöjä. Sääntelyssä tulee täsmentää, lasketaanko rahastoyhtiön hallinnoimat yhtymämuotoiset rahastot mukaan arvioitaessa sitä, hallinnoiko rahastoyhtiö kolmea riippumatonta rahastoa. Pääomasijoittajat ry:n käsityksen mukaan yhtymämuotoiset rahastot tulee huomioida laskettaessa rahastoyhtiön hallinnoimien rahastojen määrää, mikäli sääntelyyn tullaan sisällyttämään myös määrää koskeva edellytys sen ongelmakohdista huolimatta.

Edellä esitetyn perusteella Pääomasijoittajat ry esittää, että:

- Lain esitöissä perustellaan tarkemmin, miksi edellytys on asetettu nimenomaan kolmeen rahastoon;
- Sääntelyyn sisällytetään tai lain esitöissä täsmennetään, miten toimintaansa aloittavaa rahastoyhtiötä kohdellaan;

- Lain esitöissä tai sääntelyssä täsmennetään, miten arvioidaan tilannetta, jossa rahastoyhtiön hoidossa olevien rahastojen lukumäärä laskee väliaikaisesti alle kolmen;
- Lain esitöissä täsmennetään, miten arvioidaan tilannetta, jossa rahastosopimukset mahdollistavat rahastoyhtiön vaihdon sijoittajien enemmistön päätöksellä, mistä johtuen hallinnoitavien rahastojen määrä ei ole rahastoyhtiön kontrollissa.
- Lain esitöissä täsmennetään, otetaanko konsernirakenne huomioon kolmen riippumattoman rahaston edellytystä arvioitaessa; ja
- Lain esitöissä täsmennetään, lasketaanko yhtymämuotoiset rahastot mukaan kolmen rahaston edellytystä arvioitaessa.

5 RIIPPUMATTOMUUSEDellyTYS RAHASTOSTA JA SEN SIIJOITTAJISTA

Riippumattomana pidetään rahastoa tai alarahastoa, jolta saatavien palkkioiden ja muiden korvausten osuus ei ylitä 50 prosenttia rahastoyhtiön tuotoista ja jonka osuuksista vähintään 50 prosenttia kuuluu sijoittajille, jotka eivät ole läheisessä suhteessa rahastoyhtiöön.

5.1 Palkkiovirran 50 %:n kynnySarvo

Riippumattomuusedellytyksen 50 %:n kynnySarvo palkkiovirralla voi johtaa epätarkoituksenmukaiseen ja ongelmalliseen tilanteeseen esimerkiksi silloin, jos rahastoyhtiön hallinnoimat rahastot ovat elinkaarensa eri vaiheissa, mistä johtuen yhdestä rahastosta saatetaan maksaa huomattavasti korkeampia palkkioita tai muita eriä kuin rahastoyhtiön hallinnoimista muista rahastoista. On normaalia, että rahastoyhtiö voi saada hyvin poikkeavia tuottoja hallinnoimistaan eri rahastoista. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun uusia rahastoja perustetaan tai osa vanhoista rahastoista on päättymässä tai likvidaatiovaiheessa.

Riippumattomuutta arvioitaisiin ensinnäkin sen perusteella, kuinka taloudellisesti merkittävä kyseisen rahaston hoitamisesta saatu palkkiovirta on rahastoyhtiölle. Säännöksen sanamuoto on tulkinnanvarainen siltä osin, mitä eriä 50 %:n palkkiovirtaan huomioidaan.

Selvyyden vuoksi lain esitöissä tulisi nimenomaisesti todeta, että sijoitetun pääoman tuottoja (kuten carried interest) ei huomioida palkkioiden ja korvausten laskennassa.

5.2 Ajallinen arviointi

HE-luonnoksessa ei oteta kantaa siihen, minkä ajanjakson perusteella riippumattomuuden arviointi tehdään. Tämä luo merkittävää epävarmuutta esimerkiksi tilanteissa, joissa rahastoyhtiön tuottorakenne vaihtelee vuosittain tai kesken verovuotta. Sääntelyssä tulee täsmentää, tehdäänkö arviointi verovuosikohtaisesti.

Edellä esitetyn perusteella esitämme, että:

- Lain esitöissä täsmennetään, mitä eriä palkkiovirran 50 %:n kynnyksarvon laskennassa huomioidaan;
- Lain esitöissä nimenomaisesti todetaan, että sijoitetun pääoman tuottoja (kuten carried interest) ei huomioida palkkioiden ja korvausten laskennassa;
- Lain esitöissä tai sääntelyssä täsmennetään ajallinen arviointiperuste (verovuosikohtaisuus); ja
- Lain esitöissä avataan, miten tilannetta arvioidaan, jos palkkiovirta ylittää 50 %:n kynnyksen väliaikaisesti.

6 TAVANOMAISEN LIIKETOIMINNAN EDELLYTYS

Ehdotetun säännöksen 1 momentin 3 kohdan mukaan rahaston puolesta toimimisen on rajoituttava rahastoyhtiön tavanomaisen liiketoiminnan muodossa tapahtuvaan toimintaan, joka on laissa tai rahastoyhtiön ja ulkomaisen rahaston välisessä sopimuksessa määritelty rahastoyhtiön vastuulle.

Jos rahastoyhtiö sopimusperusteisesti tai muuten toimisi rahaston puolesta tavalla, joka ylittää sen, mitä rahastoa koskeva sääntely ja rahastosopimukset määrittelevät rahastoyhtiön tehtäviksi, 3 kohdan vaatimukset eivät täytyisi. Käytännössä tällaisia tilanteita ei oleteta juurikaan syntyvän.

Pidämme edellytystä epäselvänä ja tarpeettomana, koska rahastoyhtiö ei muutoinkaan saa ylittää sitä, mitä rahastoa koskeva sääntely ja rahastosopimukset määrittelevät rahastoyhtiön tehtäväksi. Jo muutoinkin edellytettyjen vaatimusten toistaminen erillisessä verosääntelyssä voi luoda tulkinnanvaraisuutta siitä, muodostaako verosääntely muista edellytyksistä poikkeavia vaatimuksia.

Lainkohtaa ja sen perusteluja tulisi joka tapauksessa täsmentää ja selkeyttää. Jos edellytys pidetään sääntelyssä, tulisi lainkohdassa tai hallituksen esityksessä avata tarkemmin, mitä tavanomaisella liiketoiminnalla verotuksellisessa mielessä tarkoitetaan, sekä antaa konkreettisia esimerkkejä tilanteista, joissa edellytys ei täytyisi.

7 MARKKINAEHTOISEN KORVAUKSEN EDELLYTYS

Ehdotetun säännöksen 1 momentin 4 kohdan mukaan rahastoyhtiön tulee saada toiminnastaan markkinaehtoinen korvaus. HE-luonnoksen mukaan markkinaehtoisen korvauksen vaatimuksen voidaan yleensä katsoa täyttyvän rahastoissa, joissa vähintään puolet sijoittajista ovat rahastoyhtiöstä riippumattomia.

Pääomasijoittajat ry pitää markkinaehtoisen korvauksen edellytystä tarpeettomana ja tulkinnanvaraisuutta lisäävänä. Rahastoyhtiö on jo muun verosääntelyn, erityisesti siirtohinnoittelusääntelyn, nojalla velvollinen saamaan markkinaehtoisen korvauksen harjoittamastaan liiketoiminnasta. Markkinaehtoisen korvauksen edellytyksen erikseen mainitseminen TVL 9 a §:ssä on siten pääosin päällekkäistä olemassa olevan sääntelyn kanssa, mutta herättää samalla kysymyksen siitä, onko sillä tarkoitettu jokin erillinen, laajempi tai erilainen merkitys kuin siirtohinnoittelusääntelyn mukaisella markkinaehtoisuudella. Markkinaehtoisen korvauksen edellytys on omiaan lisäämään tulkinnanvaraisuuden ja riitatilanteiden riskiä.

Esitämme, että markkinaehtoisen korvauksen edellytys poistetaan sääntelystä tai sitä ainakin täsmennetään perusteluissa siten, että selvennetään sen suhde olemassa olevaan siirtohinnoittelusääntelyyn ja se, miksi edellytys katsotaan tarpeelliseksi erillisesti mainita.

8 AJALLINEN ARVIOINTI

HE-luonnoksessa ei oteta kokonaisuutena kantaa siihen, minkä ajanjakson perusteella säännöksen edellytysten täytyminen arvioidaan. Tämä luo merkittävää oikeudellista epävarmuutta. Sääntelyssä tai lain esitöissä tulisi täsmentää:

- Tehdäänkö arviointi verovuosikohtaisesti;
- Miten toimintaansa aloittavaa verovelvollista kohdellaan verotuksessa ennen kuin se täyttää kaikki edellytykset (esim. kolmen rahaston edellytys);
- Miten verovelvollista kohdellaan tilanteessa, jossa jokin edellytyksistä lakkaa täyttymästä kesken verovuoden; ja
- Miten tilannetta arvioidaan, jos edellytysten täytyminen vaihtelee vuosittain tai muutoin väliaikaisesti.

9 YHTEENVETO

Lausunnon perusteella Pääomasijoittajat ry esittää, että hallituksen esitystä täydennetään ja täsmennetään erityisesti seuraavissa kohdissa:

1. Perustelujen laajentaminen: Hallituksen esityksen yksityiskohtaisia perusteluja on laajennettava huomattavasti, jotta oikeusvarmuuden periaate ja sääntelyn tavoite ainoastaan selkeyttää oikeustilaa tosiasiallisesti toteutuvat. Lain esitöissä tulee selkeästi todeta, että sääntelyn tarkoituksena on rajata rahastot tosiasiallisen johtopaikan sääntelyn ulkopuolelle ja että ulkomaiset rahastot eivät ole tosiasiallista johtopaikkaa koskevan sääntelyn tarkoitettu kohde.
2. Kolmen riippumattoman rahaston vaatimus: Mikäli kolmen rahaston riippumattomuutta koskeva edellytys sisällytetään sääntelyyn sen ongelmallisuudesta huolimatta, sääntelyssä tulee perustella ja selkeyttää kolmen rahaston kynnysarvoa tarkemmin.
3. Riippumattomuusedellytys: Sääntelyssä tulee täsmentää, mitä erää palkkiovirran 50 %:n laskennassa huomioidaan, ja todeta nimenomaisesti, että carried interest -tuottoja ei huomioida laskennassa.
4. Tavanomaisen liiketoiminnan edellytys: Selvennettävä tai poistettava. Mikäli edellytys säilytetään, sen sisältö on avattava perusteluissa konkreettisten esimerkkien avulla.
5. Markkinaehtoisen korvauksen edellytys: Pääomasijoittajat esittää edellytyksen poistamista tarpeettomana ja tulkinnanvaraisuutta lisäävänä, tai vaihtoehtoisesti sen suhdetta olemassa olevaan siirtohinnoittelusääntelyyn tulee selkeyttää.
6. Ajallinen arviointi: Sääntelyssä tai lain esitöissä on selkeästi täsmennettävä, miltä ajanjaksolta edellytykset arvioidaan (esim. verovuosikohtaisesti), sekä miten kohdellaan tilanteita, joissa edellytykset eivät täyty koko verovuotta tai vaihtelevat vuosittain.
7. TVL 3 §:n mukainen rinnasteisuusarviointi: Lain esitöissä tulee avata rinnasteisuusarvioinnin suhdetta ehdotettuun sääntelyyn.

Marsio Mari
Pääomasijoittajat ry